

natiska staroslov. slovarja Miklošičevega tudi drugi (pomnoženi in popravljeni) natisk, — da si samo spregledal predgovor latinski, in da nisi več pomnil nepreštetih kratic.¹⁾

Da imam tudi jaz ta tehtni slovar (ki mi ga je dal slavni pisatelj za spomin), ž njim in Vukovim vred pa še nekoliko čitavih²⁾ „slovarčekov“ v pohlevni svoji knjižici, vidiš zdaj sam, brezsmrtnega našega Oroslava breztelesni duh, ki gledaš brez skrbi „z nebeske dike“ na nas „zobljknige“.³⁾ — Res, da nimam slovarjev na prebitek,⁴⁾ kakor si jih imel ti, vrli rodoljub; ali glej, da vendar nisem brez „slovarčeka“ — kljub „Marjanki, vneti Slovanki!“

Je li, kako lahko se človek v naglici zmoti, krivo razumé ter po krivem sodi. Vidiš, prav zato tudi, ker vem po mnogoterih skušnjah, da smo podvrženi vsi, kolikor nas je, takim „človečjim“ zmotam, da kdo namreč včasih kako besedico po nevedoma napek zapiše ali pa prepíše, — prav zato tudi, pravim, hotel sem pri vredovanju slov.-nemškega slovarja poleg vesoljnega rokopisa vse druge rokopise (izvirnike), da bi se bil uveril lahko vselej „pri priči“,⁵⁾ je li dvomljiva beseda iz izvirnika prav prepisana ali pa ne.

Včasih si človek pri nabiranju katero tudi napek zapiše samo zato, ker ni zvesto naslušal. Tako si je na pr. nekdo (leta 1849) v Ribnici zapisal besedo „paliska“ (za nemški „Staubmehl“). Meni se je zdela ta „liska“ mahom nekako sumljiva. Nekoliko tednov pozneje izvem res v Metliškem mestnem mlinu, da se jej veli „paluska“, a ne „paliska.“ Moj prijatelj je bil tedaj zaménil Ribniški ū (u) za i, zato ker ni véno (zvesto) naslušal. — Starejši „Noviški“ bralci pámetijo⁶⁾ morebiti še, kako je leta 1853 neki rodoljub Slovincem prodajal „skutnika“ za „skupnika“,⁷⁾ dokler nisem jaz pravde končal, potem ko sem se bil uveril sam do dobrega, da pravijo Šemičarji (med katerimi je bil rodoljub to redko besedo pobral) „skupnik“, prav za prav „sküpnik“, a ne „skutnik“.

To ti pa, dragi moj Oroslave, zopet kaže, da sem i jaz kritično in zdušno⁸⁾ nabiral „sladke besedice naše mile slovenščine.“ Pa jih še zmérom nabiram, kedar koli zajdem v premilo mi domovino, in o vsaki priliki, kedar se sestanem na Dunaji z bistrimi slovenskimi djaki, ki prihajajo sem leto za letom iz različnih krajev slovenskih. Veselega srca se spominjam posebno onih nepozabnih mi uric, ko sem pohajal⁹⁾ vabljen hvalevredne njih shode, o katerih so si čitali kratkočasne svoje slovenske spiske. Škoda, da so minili ti koristni shodi!

Kakor zdaj veš, mili moj, zalezujem že zdavna po

¹⁾ Nekolikokrat je gosp. Miklošič pozabivši izpustil kratico „Metl.“; na pr. pod „piti“ za vrstico: „njegova pit je bila rana rosica.“ To pevsko besedo („pít“ = pijača) razglasil sem prvič v svojem „Védežu“ 1849 v 6. listu II. polovice. — Pod besedo „nevolja“ treba za „pádečo nevoljo“ tudi misliti si kratico „Metl.“ Po navadi pa pravijo ondot samo „pádeča“ (= božjást). Pis.

²⁾ Čitav (unverletzt, unversehrt) tudi Belim Kranjcem dobro znana beseda. Pis.

³⁾ Hrv. (zaničljivo) za „Bücherwurm“. Po Mažur.-Užar.

⁴⁾ „Im Ueberfluss“. (Na Mirni.) Prim. staroslov. „pribytъкъ“ abundancia itd. Mikloš. „lex. paleosloven.-gr.-lat.“ 1862—1865. Pis.

⁵⁾ Tako je rekel večkrat neki Dolenec (Kranjec) namesto „pri tej priči“; tedaj veljá oboje. Pis.

⁶⁾ Beli Kr. veli „pametim“ (= pomnim, „pámet'vam“; srb.-hrv. pamtim“.) Pis.

⁷⁾ Tuje dete, ki ga (je) vzamejo ljudje za svoje in živi ž njimi in ž njih družino „skup“. Pis.

⁸⁾ Zdušno = vestno (gewissenhaft) med Bel. Kr. Pis.

⁹⁾ „Pohajati krčmo“ (ein Wirtshaus besuchen) pravijo v Mengšu; povedal mi l. 1848 g. Trdina. To je ponavljavni glagol dovršniku „pohoditi“, ki rabi za ta pomen („besuchen“) še zmerom hrv. Slovincem in nekaterim Bel. Kranjcem. Pis.

Dunajskih ulicah celó... slovenske pomorančarje (nalašč velim „slovenske“; za Kočevarje ne maram). Če si ti, vrli učenjak, vjel kolikor toliko „sladkih“ pri starih Pohorskih predícah, pobral sem i jaz skrivaje nekoliko takih pri onih slovenskih možakih, ki prodajajo po Dunajskem mestu „sladke“ pomoranče, ter kramljajo, kedar jih postava po več skupaj, nenehoma le „po naše.“

Anti veš zdaj, dragi moj, in to, koliko jeklenih slovenskih besed si prepisal v svojo zbirko iz Janežiča, ki sem mu jih poslal jaz iz svoje zbirke, — a ondaj tega nisi vedel. — Pa tudi to ti menda zdaj ni neznan, da sem zapisal sam s svojo roko več svojih nabirkov v oni rokopis, ki ga je bil g. Miklošič poslal v Ljubljano ... za Wolfov slov.-nemški slovar.

(Dalje prihodnjič.)

Družba sv. Mohora.

Lani je štela družba 438 dosmrtnih in 21.454 letnih, tedaj skup 21.892 udov; letos pa je narastlo število dosmrtnih udov na 495 in letnih na 23.631, tako da vseh udov je 24.126.

Čez dve tisoč jih je torej pristopilo letos na novo. Izmed posameznih škofij šteje

1. Goriška nadškofija . . .	2712 udov,
2. Krška škofija	2391 „
3. Lavantinska škofija . . .	8632 „
4. Ljubljanska „	8698 „
5. Tržaško-koperška škofija	1191 „
6. Sekovska škofija	115 „
7. Senjska „	102 „
8. Poreška „	56 „
9. Zagrebaška „	110 „
10. Somboteljska (Ogersko) .	43 „
11. Videmska na Beneškem .	19 „
12. po raznih drugih krajih .	11 „

Računimo, da nas Slovencev je 1,266.000, tako pride na vsacih 53 Slovencev en ud družbe sv. Mohora. Na Štajarskem (v Lavantinski in Sekovski škofiji) je že vsak 48. slovenski prebivalec ud Mohorjeve družbe; na Kranjskem in Koroškem pride na 49 in na Primorskem na 60 Slovencev en ud družbe sv. Mohora. Koga pač tako velikanski napredek naše družbe ne veseli? Kjer koli se jezik slovenski govori, tam že ima družba svoje ude in po pravici smemo trditi, da ne najdemo pri nijednem narodu v Avstriji in zunaj Avstrije enake ustanove, ki bi v ljudstvu tako vkoreninjena bila, kakor je družba sv. Mohora pri Slovincih.

Družbeniki prejemo tudi letos šestero knjig: za letni donesek 1 gold. — in če odštejemo kolek po 6 krajc. za koledar — prav za prav za 94 kr. — zopet 63 tiskanih pôl, katerih oblika je letos pri teh knjigah zdatno povejšana. Knjige pa so te-le:

1. „Življenje svetnikov in svetnic božjih“, deveti in slednji snopič, obsega 15 pôl.
 2. Življenje in smrt Kristusova“. Druzega dela drugi snopič — 9 pôl.
 3. „Občna zgodovina“ za slovensko ljudstvo. Prvi snopič — 11½ pôle.
 4. „Domači zdravnik“. Kratek navod, si zdravje utrditi in življenje podaljšati — 7 pôl.
 5. „Koledar za leto 1875“ obsega 13 pôl.
- Družbini dohodki tega leta znašajo 25.902 gold. 93 kr. stroški pa 25.868 „ 46 „

ostane gotovine 34 gold. 47 kr.

katera se po sklepu družbinega odbora daruje za Janežičevo ustanovitev. („Besednik.“)